ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 17. septembra 2009 *

Vo veci C-520/07 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 21. novembra 2007,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: K. Gross a B. Martenczuk, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

MTU Friedrichshafen GmbH, v zastúpení: Th. Lübbig a M. le Bell, Rechtsanwälte,

žalobca v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Tizzano (spravodajca), A. Borg Barthet, E. Levits a J.-J. Kasel,

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: R. Grass,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 19. februára 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločenstiev svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, MTU Friedrichshafen/Komisia (T-196/02, Zb. s. II-2889, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zrušil článok 3 ods. 2 rozhodnutia Komisie 2002/898/ES z 9. apríla 2002 o štátnej pomoci, ktorú Nemecko poskytlo SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 314, s. 75, ďalej len „sporné rozhodnutie“) v rozsahu, v akom toto ustanovenie nariaďuje, aby v rámci solidárnej zodpovednosti s posledným uvedeným podnikom MTU Friedrichshafen GmbH (ďalej len „MTU“) vrátil sumu 2,71 milióna eur.

Právny rámec

2 Podľa článku 10 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339, ďalej len „nariadenie“):

„1. Ak Komisia vlastní informácie z akéhokoľvek zdroja týkajúce sa údajnej protiprávnej pomoci, preskúma tieto informácie bez meškania.

2. Podľa potreby požiada o informácie od daného členského štátu. Článok 2 (2) a článok 5 (1) a (2) sa primerane uplatnia s nevyhnutnými zmenami v podrobnostiach.

3. Ak napriek upomienke, podľa článku 5 (2), daný členský štát neposkytne požadované informácie v období predpísanom Komisiou, alebo ak poskytne neúplné informácie, Komisia rozhodnutím bude požadovať poskytnutie informácií (ďalej sa označuje len ako‚príkaz na poskytnutie informácie‘). Rozhodnutie bude špecifikovať, aké informácie sa požadujú a predpíše príslušné obdobie, v ktorom sa tieto poskytnú.“

3 Článok 13 ods. 1 nariadenia stanovuje:

„Výsledkom preskúmania možnej protiprávnej pomoci bude rozhodnutie podľa článku 4 (2), (3) alebo (4). V prípade rozhodnutí na začatie konania vo veci formálneho zisťovania, konanie bude ukončené prostredníctvom rozhodnutia podľa článku 7. Ak členský štát nepostupuje v súlade s príkazom na poskytnutie informácie, toto rozhodnutie sa vykoná [bude prijaté — *neoficiálny preklad*] na základe dostupných informácií.“

4 Článok 14 ods. 1 nariadenia stanovuje:

„Kde sa prijímajú záporné rozhodnutia v prípadoch protiprávnej pomoci, Komisia rozhodne, že daný členský štát podnikne všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu (ďalej sa označuje len ako ‚rozhodnutie o vymáhaní'). Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva spoločenstva."

Okolnosti predchádzajúce sporu

5 Listom z 9. apríla 1998 nemecké orgány oznámili Komisii viaceré finančné pomoci poskytnuté prostredníctvom Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben v prospech SKL Motoren- und Systemtechnik GmbH (ďalej len „SKL-M"), podniku pôsobiacemu v odvetví konštrukcie motorov pre plavidlá a lode, a to v rámci reštrukturalizácie tohto podniku.

6 Od roku 1997 medzi SKL-M a MTU, spoločnosťou, ktorá pôsobí v odvetví výroby vysokovýkonných naftových motorov, vznikol zmluvný vzťah s perspektívou odkúpenia SKL-M zo strany MTU.

7 Konkrétne 5. novembra 1997 boli medzi týmito spoločnosťami uzavreté dve zmluvy. V prvej zmluve sa dohodlo, že MTU má možnosť odkúpiť obchodné podiely SKL-M. V druhej zmluve, nazvanej „Wechselseitiger Lizenz- und Kooperationsvertag zwischen SKL-M und MTU" (ďalej len „WLKV"), sa dohodlo zriadenie spoločného podniku a stanovili sa pravidlá na jednej strane spoločného používania existujúceho know-how týchto dvoch podnikov a na druhej strane výskumu, výroby ako aj predaja dvoch nových typov motorov.

8 V súlade s článkom 5 poslednej uvedenej zmluvy MTU 15. júna 2000 získal oprávnenie na výlučné využívanie know-how SKL-M vymedzeného v uvedenej zmluve, vrátane práv duševného vlastníctva alebo prihlášok takýchto práv existujúcich k tomuto dátumu voči tretím osobám. Protihodnotou za to bola SKL-M vyplatená suma 6,71 milióna DEM (3,43 milióna eur), ktorá bola určená na pokrytie nákladov vynaložených na rozvoj.

9 Listom z 8. augusta 2000 Komisia informovala nemecké orgány o svojom rozhodnutí začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES (Ú. v. ES C 27, 2001, s. 5) a vyzvala dotknuté osoby, aby jej predložili svoje pripomienky. Pri tejto príležitosti sa Komisia takisto opýtala nemeckých orgánov, či MTU mal prospech z pomoci poskytnutej SKL-M, resp. či by mal takúto možnosť v budúcnosti.

10 Dňa 1. septembra 2000 sa začalo konkurzné konanie na SKL-M.

11 Viacerými listami zaslanými v rokoch 2000 a 2001 Spolková republika Nemecko oznámila Komisii svoje pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania vo veci formálneho zisťovania.

12 Keďže Komisia nepovažovala tieto odpovede za uspokojivé, listom z 19. septembra 2001 vyzvala nemecké orgány, aby jej poskytli informácie potrebné na posúdenie zlučiteľnosti pomoci poskytnutej SKL-M v zmysle článku 10 nariadenia so spoločným trhom. V tomto liste Komisia poukázala najmä na to, že informácie, ktoré má k dispozícii, jej neumožňujú určiť, či časť pomoci poskytnutej SKL-M bola použitá viac v záujme MTU ako v záujme SKL-M, ani zistiť, či MTU využil možnosť plynúcu z WLKV získať know-how vyvinutý SKL-M za cenu, ktorá nezodpovedala jeho aktuálnej alebo predpokladanej trhovej hodnote. Dňa 9. novembra 2001 Komisia okrem toho pripomenula, že ak tieto informácie nezíska, svoje konečné rozhodnutie prijme na základe informácií, ktoré má k dispozícii, v súlade s článkom 13 ods. 1 nariadenia.

13 Listami z 23. januára, 26. februára a 11. marca 2002 nemecké orgány odpovedali na túto výzvu. Dňa 5. marca 2002 takisto odovzdali Komisii niektoré pripomienky adresované zo strany MTU 1. októbra a 21. novembra 2001 Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, pokiaľ ide o používanie know-how SKL-M a cenu zaplatenú SKL-M podľa WLKV.

14 Dňa 9. apríla 2002 Komisia prijala sporné rozhodnutie, v ktorom na jednej strane konštatovala, že pomoc na reštrukturalizáciu poskytnutá SLK-M nespĺňa podmienky stanovené v usmerneniach Spoločenstva pre štátnu pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 368, 1994, s. 12) a na druhej strane uviedla, že Spolková republika Nemecko nepredložila informácie, na základe ktorých by bolo možné vylúčiť, že MTU mal nepriamy prospech, a to prostredníctvom WLKV, z pomoci, ktorú získal SKL-M počas štádia reštrukturalizácie na pokrytie strát.

15 V tejto súvislosti Komisia najmä konštatovala, že cena za prevod know-how, ktorú MTU zaplatil SKL-M, vypočítaná na základe odhadovaných nákladov na rozvoj v roku 1997, sa ukázala byť o 5,30 milióna DEM nižšia v porovnaní so skutočnými nákladmi na rozvoj, ktoré vynaložil SKL-M.

16 Keďže nemecké orgány nepredložili objektívne informácie o skutočnej alebo predpokladanej trhovej hodnote tohto know-how, Komisia konštatovala, že pomoc na reštrukturalizáciu poskytnutá SKL-M mohla prinajmenšom čiastočne slúžiť na kompenzáciu strát spôsobených rozvojom know-how, ktoré mohlo byť používané viac v záujme MTU ako v záujme SKL-M. SKL-M, ovládaný štátom, znášal teda finančné riziko, ktoré nebolo v súlade so zásadou investora pôsobiaceho v trhovom hospodárstve. V dôsledku toho, podľa odôvodnenia č. 86 napadnutého rozhodnutia sa teda mohol prevod know-how rovnať prevodu štátnych zdrojov na MTU v maximálnej výške 5,30 milióna DEM.

17 Preto Komisia dospela k záveru, že štátna pomoc vo výške 67,017 milióna DEM (34,26 milióna eur), poskytnutá nemeckými orgánmi SKL-M je nezlučiteľná so spoločným trhom a že z celkovej sumy, ktorej vrátenie sa musí vyžadovať zo strany posledných uvedených, 5,30 milióna DEM (2,71 milióna eur) majú vrátiť solidárne SKL-M a MTU (článok 3 ods. 2 sporného rozhodnutia).

18 Dňa 28. júna 2002 MTU podal žalobu na Súd prvého stupňa, v ktorej sa domáhal zrušenia tohto ustanovenia sporného rozhodnutia.

Napadnutý rozsudok

19 MTU na podporu svojej žaloby o neplatnosť uviedol dva žalobné dôvody, pričom prvý bol založený na nedostatkoch odôvodnenia a nesprávnom právnom posúdení vo vzťahu k existencii konštitutívnych prvkov štátnej pomoci v jeho prospech a druhý na nesprávnom uplatnení článku 13 ods. 1 nariadenia, ako aj porušení procesnej záruky správneho a nestranného preskúmania skutkových okolností.

20 Súd prvého stupňa predbežne preskúmal druhý žalobný dôvod a najprv konštatoval v bodoch 39 až 45 napadnutého rozsudku, že Komisia dodržala procesné požiadavky stanovené v článku 10 ods. 3 a v článku 13 ods. 1 nariadenia, a mohla teda prijať sporné rozhodnutie na základe disponibilných informácií.

21 V bode 46 napadnutého rozsudku však uviedol, že uvedený článok 13 ods. 1 Komisii neumožňuje uložiť konkrétnemu podniku povinnosť, a to ani solidárne, vrátiť vymedzenú časť pomoci vo výške, ktorá bola vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom, ak je prevod štátnych zdrojov, z ktorých mal uvedený podnik prospech, iba hypotetický.

22 Súd prvého stupňa v bode 48 napadnutého rozsudku konštatoval, že povinnosť solidárneho vrátenia pomoci, uložená v článku 3 ods. 2 sporného rozhodnutia sa zakladá na domnienke, ktorú informácie, ktoré mala Komisia, neumožňujú ani potvrdiť, ani vyvrátiť. Konkrétne v bode 47 uvedeného rozsudku Súd prvého stupňa uviedol, že Komisia sa len obmedzila na konštatovanie v odôvodnení č. 88 sporného rozhodnutia, že „na základe dostupných informácií nie je možné vylúčiť [*neoficiálny preklad*]“, že MTU mal prospech z prevodu zdrojov od SKL-M v rámci nadobudnutia know-how za podmienok, ktoré sú považované za výhodné.

23 Súd prvého stupňa okrem toho uviedol v bode 50 napadnutého rozsudku, že uloženie povinnosti solidárneho vrátenia časti pomoci voči predmetnému podniku použitím článku 13 ods. 1 nariadenia v nijakom prípade nie je nevyhnutným následkom uplatnenia konania vymedzeného v Zmluve ES v oblasti štátnej pomoci, „pretože členský štát poskytujúci pomoc, ktorej vrátenie sa nariadilo, je v každom prípade povinný požadovať vrátenie pomoci od skutočných príjemcov pod dohľadom Komisie, pričom nie je nevyhnutné túto skutočnosť výslovne uviesť v rozhodnutí o vrátení, ani — *a fortiori* — stanoviť výšku pomoci, ktorú má každý príjemca vrátiť“.

24 Súd prvého stupňa vzhľadom na tieto úvahy a bez toho, aby skúmal prvý žalobný dôvod uvádzaný na podporu prejednávanej žaloby, zrušil článok 3 ods. 2 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom nariaďovalo solidárne vrátenie od MTU časti pomoci poskytnutej SKL-M.

Návrhy účastníkov konania

25 Komisia v odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— rozhodol s konečnou platnosťou o spore a zamietol žalobu o neplatnosť z dôvodu, že je nedôvodná, a

— zaviazal MTU na náhradu trov konania vzniknutých tak v rámci odvolacieho konania, ako aj konania na prvom stupni.

26 MTU navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyhlásil odvolanie za neprípustné,

— subsidiárne ho zamietol ako nedôvodné a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

O odvolaní

27 Na podporu svojho odvolania Komisia uvádza dva odvolacie dôvody založené na nesprávnych právnych posúdeniach, ktorých sa Súd prvého stupňa mal dopustiť pri výklade článku 13 ods. 1 a článku 14 ods. 1 nariadenia.

O prvom odvolacom dôvode

— Argumentácia účastníkov konania

28 Komisia vo svojom prvom odvolacom dôvode tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bodoch 46 až 51 napadnutého rozsudku stanovil, že prijatie rozhodnutia iba na základe dostupných informácií, v zmysle článku 13 ods. 1 nariadenia, sa nemôže týkať identifikácie skutočného príjemcu pomoci, od ktorého sa musí žiadať vrátenie tejto pomoci.

29 Podľa Komisie takýto výklad nemá žiadne opodstatnenie v nariadení a najmä v znení jeho článku 13 ods. 1 a článku 14 ods. 1.

30 Rozhodnutie o vymáhaní uvedené v článku 14 ods. 1 nariadenia je totiž integrálnou súčasťou záporného rozhodnutia, ktoré môže byť prijaté na základe disponibilných informácií v prípade protiprávnej pomoci.

31 Opačný výklad rozvinutý Súdom prvého stupňa by mal podľa Komisie okrem toho aj škodlivé dôsledky. Na jednej strane by neumožnil zabezpečiť účinnosť kontroly štátnej pomoci zo strany Spoločenstva, ktorej hlavným cieľom, ako potvrdzuje odôvodnenie č. 13 nariadenia, je práve odstrániť skreslenie hospodárskej súťaže spôsobené protiprávnou pomocou tým, že sa okamžite vrátia sumy, ktoré boli neoprávnene poskytnuté. Na druhej strane by taký výklad spôsobil, že by Komisia bola zbavená väčšiny svojich „nátlakových prostriedkov" v oblasti, a mohol by preto poškodiť vo veľkej miere účinnosť postupov vymáhania protiprávnej pomoci tým, že by zvýhodňoval slabo spolupracujúce členské štáty.

32 Podľa MTU je tento odvolací dôvod neprípustný, keďže Komisia spochybňuje výrok, ktorý Súd prvého stupňa v skutočnosti nikdy nenaformuloval.

33 V každom prípade podľa MTU, keďže nemecké orgány pravidelne odovzdávali všetky požadované informácie, Komisia porušila procesné pravidlá, ktoré platia v rámci prijímania rozhodnutia na základe článku 13 ods. 1 nariadenia. Nie je preto potrebné rozhodnúť o sekundárnej otázke, či Komisia môže v zásade založiť svoje rozhodnutie, týkajúce sa identifikácie príjemcu pomoci, na disponibilných informáciách.

— Posúdenie Súdnym dvorom

34 Hneď na úvod je potrebné konštatovať, že tento odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom chápaní príslušných bodov napadnutého rozsudku.

35 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, z uvedených bodov totiž nevyplýva, že Súd prvého stupňa vylúčil všeobecne, aby sa v rozhodnutí založenom na článku 13 ods. 1 nariadenia

mohla vykonať identifikácia skutočného príjemcu alebo príjemcov predmetného opatrenia pomoci, a uložiť preto povinnosť vrátenia.

36 Naopak, v bode 45 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa jasne potvrdil zásadu, podľa ktorej „ak príslušný členský štát nepredloží Komisii informácie, ktoré mu prikázala oznámiť, Komisia môže prijať rozhodnutie, v ktorom sa konštatuje nezlučiteľnosť pomoci, na základe dostupných informácií a v prípade potreby príslušnému členskému štátu nariadiť, aby v súlade s článkom 14 nariadenia… vymáhal pomoc od jej príjemcov“.

37 Ako totiž v skutočnosti vyplýva z bodov 46 až 51 napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa výlučne na základe posúdenia samotných okolností predmetného prípadu a najmä skutočnosti, že časť rozhodnutia Komisie, ktorého sa týka žaloba o neplatnosť, sa zakladala podľa Súdu prvého stupňa iba na hypotetických predpokladoch, dospel v uvedenom bode 51 k záveru, že v predmetnom prípade sa „Komisia v napadnutom rozhodnutí nemohla platne oprieť o článok 13 ods. 1 nariadenia…, keď MTU uložila povinnosť solidárne vrátiť časť pomoci, ktorá bola poskytnutá SKL-M“.

38 Za týchto podmienok musí byť prvý odvolací dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

— Argumentácia účastníkov konania

39 Komisia vo svojom druhom odvolacom dôvode tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nesprávne vychádzal z toho, že časť sporného rozhodnutia, ktorého sa týka žaloba o neplatnosť, sa zakladala na jednoduchom

predpoklade nezodpovedajúcom požiadavkám uplatniteľným na rozhodnutia prijaté na základe dostupných informácií v zmysle článku 13 ods. 1 nariadenia.

40 Na jednej strane Komisia tvrdí, že na rozdiel od toho, čo uviedol súd na prvom stupni, nie je možné vyžadovať úplnú istotu v rámci rozhodnutia prijatého na základe disponibilných informácií.

41 Článok 13 ods. 1 nariadenia totiž výslovne splnomocňuje Komisiu na prijatie takéhoto rozhodnutia, keď napriek príkazu poskytnúť informácie, vydanému v riadnej a správnej forme, nedostala relevantné informácie od predmetných vnútroštátnych orgánov. V takejto situácii je preto možné, že hoci disponibilné informácie boli neúplné alebo čiastočné, predstavovali prinajmenšom dostatočný základ na odôvodnenie domnienky uvedenej Komisiou. To napokon vyplýva *a contrario* aj z judikatúry, podľa ktorej sa Komisia mohla odvolávať na čiastočnú alebo neúplnú povahu informácií, ktoré mala k dispozícii, len ak zaslala žiadosť o informácie predmetnému členskému štátu, pričom sa v tejto súvislosti odvoláva na rozsudok z 13. apríla 1994, Nemecko a Pleuger Worthington/Komisia (C-324/90 a C-342/90, Zb. s. I-1173, bod 29).

42 Na druhej strane Komisia vytýka Súdu prvého stupňa, že považoval za „jednoduchý predpoklad“ informácie, ktoré mala k dispozícii, hoci informácie, ktoré jej umožnili domnievať sa, že časť pomoci bola prevedená na MTU, boli dôveryhodnými informáciami, pochádzajúcimi najmä zo stanoviska správcu konkurznej podstaty SKL-M, čo potvrdzujú odôvodnenia č. 79 až 86 sporného rozhodnutia.

43 Podľa MTU je tento druhý odvolací dôvod neprípustný, keďže sa obmedzuje sčasti na spochybňovanie posúdenia skutkových okolností zo strany Súdu prvého stupňa a sčasti na formulovanie všeobecných právnych pripomienok, ktoré nemajú žiadnu priamu spojitosť s touto vecou.

44 Pokiaľ ide o podstatu veci samej, MTU v podstate tvrdí, že Súd prvého stupňa správne usúdil na jednej strane, že jednoduché predpoklady nepostačujú na odôvodnenie príkazu na vrátenie, a na druhej strane, že v predmetnom prípade Komisia naozaj vychádzala z takýchto predpokladov, tak pokiaľ ide o existenciu výhody pre MTU, ako aj o jej sumu.

45 Podľa MTU totiž Komisia nemala žiadnu spoľahlivú informáciu umožňujúcu odôvodniť príkaz na vrátenie proti MTU. Vychádzala v skutočnosti z predpokladu vyplývajúceho z povrchného a čiastočného skúmania informácií, ktoré mala k dispozícii, medzi ktorými sa napokon nachádzali aj podrobné pripomienky MTU, z ktorých vyplýva, že MTU nečerpal žiadnu výhodu, pretože všetky zmluvné ustanovenia spájajúce ho so SKL-M boli uzatvorené za trhových podmienok.

— Posúdenie Súdnym dvorom

46 Pokiaľ ide v prvom rade o prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu, z článku 225 ods. 1 ES a z prvého odseku článku 58 Štatútu Súdneho dvora vyplýva, že odvolanie sa obmedzuje len na právne otázky a musí sa zakladať na dôvodoch nepríslušnosti Súdu prvého stupňa, vadách konania pred Súdom prvého stupňa, ktoré sa nepriaznivo dotýkajú záujmov odvolateľa, alebo na porušení práva Spoločenstva Súdom prvého stupňa (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok zo 16. marca 2000, Parlament/Bieber, C-284/98 P, Zb. s. I-1527, bod 30, ako aj uznesenia zo 14. júla 2005, Gouvras/Komisia, C-420/04 P, Zb. s. I-7251, bod 48, a z 20. marca 2007, Kallianos/Komisia, C-323/06 P, Zb. s. I-43, bod 10).

47 Na rozdiel od toho, čo tvrdí MTU, sa však tento odvolací dôvod neobmedzuje na spochybnenie posúdenia skutkového stavu na prvom stupni, ale smeruje aj proti výkladu článku 13 ods. 1 nariadenia, ktorý vykonal Súd prvého stupňa, týkajúci sa podmienok upravujúcich prijatie rozhodnutia na základe disponibilných informácií v zmysle tohto ustanovenia, podľa ktorého rozhodnutie Komisie zakladajúce sa na

takom predpoklade, akým je ten, ktorého existenciu konštatoval Súd prvého stupňa v predmetnom prípade, nespĺňa uvedené podmienky. Takéto namietanie preto obsahuje právnu otázku.

48 Z toho vyplýva, že tento odvolací dôvod je prípustný, keďže smeruje proti výkladu Súdu prvého stupňa týkajúceho sa požiadaviek, ktorým je podriadené prijatie rozhodnutia na základe článku 13 ods. 1 nariadenia.

49 Neprípustné sú na druhej strane tvrdenia uvádzané Komisiou v rámci uvedeného dôvodu, ktoré vedú k spochybneniu posúdenia dôkazov vykonaného Súdom prvého stupňa tým, že mu vytýkajú, že nevzal do úvahy určité informácie uvedené v spornom rozhodnutí.

50 Takéto posúdenie totiž nepodlieha preskúmaniu Súdnym dvorom, okrem prípadu skreslenia skutkových okolností a dôkazných prostriedkov predložených súdu na prvom stupni (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 2. marca 1994, Hilti/Komisia, C-53/92 P, Zb. s. I-667, bod 42; zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 49, ako aj z 23. marca 2006, Mülhens/ÚHVT, C-206/04 P, Zb. s. I-2717, bod 28), pričom skreslenie nebolo v predmetnom prípade preukázané Komisiou, ani sa na neho Komisia neodvolávala.

51 Pokiaľ ide v druhom rade o dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu, je potrebné najprv uviesť, že na rozdiel od toho, čo uvádza Komisia, Súd prvého stupňa vôbec nepožadoval, aby Komisia mala úplnú istotu na účely prijatia rozhodnutia v zmysle článku 13 ods. 1 nariadenia.

52 Zo znenia bodov 46 až 48 napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že Súd prvého stupňa bez toho, aby vyžadoval takýto stupeň istoty, len uviedol, že sporné rozhodnutie bolo prijaté na základe jednoduchého predpokladu, ktorý nebol ani potvrdený, ani vyvrátený

informáciami, ktorými disponovala Komisia, pričom Komisia sa obmedzila len na konštatovanie neexistencie prvkov umožňujúcich vylúčiť, že MTU bol príjemcom prevodu štátnych prostriedkov.

53 Súd prvého stupňa tým, že takto postupoval, sa nedopustil žiadneho nesprávneho právneho posúdenia.

54 Iste, platí, že článok 13 ods. 1 nariadenia tým, že kodifikuje konsolidovanú judikatúru (pozri najmä rozsudky zo 14. februára 1990, Francúzsko/Komisia, nazývaný „Boussac Saint-Frères“, C-301/87, Zb. s. I-307, bod 22; z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, C-142/87, Zb. s. I-959, bod 18, ako aj z 13. apríla 1994, Nemecko a Pleuger Worthington/Komisia, už citovaný, bod 26), splnomocňuje Komisiu, v prípade, keď konštatuje, že pomoc bola poskytnutá alebo zmenená bez oznámenia, prijať rozhodnutie o jej zlučiteľnosti alebo nezlučiteľnosti so spoločným trhom na základe disponibilných informácií, keď je v postavení proti členskému štátu, ktorý tým, že si nesplnil svoju povinnosť spolupráce, jej neposkytol informácie, ktoré mu nariadila oznámiť. Okrem toho v prípade potreby toto rozhodnutie môže za podmienok stanovených v článku 14 nariadenia vyžadovať vrátenie sumy už poskytnutej pomoci.

55 Ako však navrhla aj generálna advokátka v bode 50 svojich návrhov, túto možnosť priznanú Komisii nemožno vykladať ako úplne oslobodzujúcu uvedenú inštitúciu od povinnosti založiť svoje rozhodnutia na prvkoch majúcich určitú spoľahlivosť a koherentnosť, ktoré potvrdia závery, ku ktorým Komisia dospela.

56 Komisia teda v takom prípade, o aký ide v tejto veci, je prinajmenšom povinná ubezpečiť sa, že informácie, ktoré má k dispozícii, hoci sú neúplné a čiastočné, predstavujú, ako to priznáva okrem toho vo svojom odvolaní, dostatočný základ pre záver, že podniku bola poskytnutá výhoda predstavujúca štátnu pomoc.

57 Takýto prístup platí tým skôr, keď Komisia nariadi, ako v tejto veci, vrátenie pomoci od jej príjemcu, pričom cieľom takéhoto vrátenia je práve odstrániť skreslenie hospodárskej súťaže spôsobené danou konkurenčnou výhodou, a opätovne tak nastoliť situáciu, ktorá existovala pred poskytnutím pomoci (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 8. mája 2003, Taliansko a SIM 2 Multimedia/Komisia, C-328/99 a C-399/00, Zb. s. I-4035, bod 66, ako aj z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisia, C-277/00, Zb. s. I-3925, body 74 až 76).

58 Zo zásad uvedených v predchádzajúcich bodoch tohto rozsudku vyplýva, že Komisia nemôže predpokladať, že podniku bola poskytnutá výhoda predstavujúca štátnu pomoc tým, že vychádza len z negatívnej domnienky, založenej na neexistencii informácií umožňujúcich dospieť k opačnému záveru, pokiaľ neexistujú iné prvky, ktoré by mohli kladným spôsobom preukázať existenciu takej výhody.

59 Ako bolo teda pripomenuté v bode 52 tohto rozsudku, práve vzhľadom na to, že sporné rozhodnutie spočívalo na takejto domnienke, Súd prvého stupňa dospel k záveru, že základ tohto rozhodnutia nemôže predstavovať článok 13 ods. 1 nariadenia.

60 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné zamietnuť druhý odvolací dôvod ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

61 Keďže nemožno vyhovieť ani jednému z dvoch odvolacích dôvodov, ktoré Komisia uviedla na podporu svojho odvolania, je opodstatnené odvolanie ako celok zamietnuť.

O trovách

62 Podľa článku 122 prvého odseku rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.

63 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

64 Keďže MTU navrhol zaviazať Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov tohto konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy